СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рокъ IX. — Олифантъ, Па. Четверъ 4-го Липня 1901. — Число 27.

Переглядъ тыждневый.

Президентъ и міністры розъѣхались на вакаціи такъ, що правдоподобно цѣлый кабинетъ не збере ся на засѣдане передъ осенею. И найвызшій судъ дистрикту Колюмбія и судъ апеляційный выдали выроки неприхильнй Индіянамъ, що старали ся перешкодити отвореню резервацій племевъ Kiowa, Comanche и Апаше въ Оклагомѣ. Вздовжь границѣ индіянскои землѣ, розтаборилось 30.000 мущинъ, жѣнокъ и дѣтей, що чекають отвореня резолюціи. Деякй зъ нихъ чекають вже 1½ року и находять ся въ крайной нуждѣ. — Жидовске товариство Сіонистовъ, що старають ся выкупити Палестину и заселити еѣ на ново жидами, мало недавно свое засѣдане въ Филаделфіи. На засѣданю томъ показалось, що ще не всѣ жиды перейнялись сею гадкою, ба навѣть товариство се мае деякихъ дуже сильныхъ и завзятыхъ противниковъ.

Вôдъ нынѣ входить въ жите цивільне правительство на Филиппинахъ. Цивільнымъ ґубернаторомъ именованый W. H. Taft, президентъ филиппиньскои комісии, а военнымъ майоромъ ґенералъ Chaffee. Филипиньскй ґенералы Mascardo и Lacuna пôддали ся вразъ зъ своими вояками, а зъ нагоды сего ґен. McArthur дарувавъ волю 500 увязненымъ. Помимо сего все ще лучають ся битвы тутъ и тамъ мѣжь американьскимъ и филипиньскимъ войскомъ. Недавно выѣхало 1000 американьскихъ учителѣвъ и учительокъ на сй островы. Вôдъ нынѣ мають бути зненесенй всякй оплаты вôдъ товаровъ якй вывозять зъ Сп. Державъ на Порто Рико и на вôдворотъ.

Ґенералъ Chaffee рапортуе тутешному правительству въ справѣ непорядкôвъ въ Хинахъ, якъ слѣдуе: Въ 3 тыжднѣ по освободженю леґацій въ Пекинѣ, обкрадали вояки Хинцѣвъ, рабували и убивали безъ розбору. Можна певно сказати, що на кождого правдивого »бак ера« убивано 50 невинныхъ Хинцѣвъ, навѣть ихъ жены и дѣти.

Галицкій соймъ вже зôставъ скликаный на послѣдню сесію своеи шестои каденціи и вôдъ дня 17. м. м. розпочавъ »славетнй« засѣданя. Жите его буде сего року дуже коротке, (подôбне до житя овадôвъ), бо потягне всего 3—4 тыжднѣ. Панове шляхта зовсѣмъ не гадають мучити ся довгими нарадами; перепруть найконечнѣйшй ухвалы, мѣжь якими перше мѣсце займае краевый буджетъ, затягнене новои позички, наложене кôлька новыхъ тягарôвъ на народъ, тай вйо домôвъ. Тамъ чекае ихъ блаженный спокôй по тяжкôй праци для »добра« краю, ну, тай укладане пôдлыхъ плянôвъ, щобы побѣдити при надходячихъ, новыхъ выборахъ до сойму.

А по краю дѣють ся и дальше дефравдаціи; кровавый грôшь народу по старому вандруе (дорогою крадежей) до бездонныхъ кишенѣвъ шляхты. Ще не скôнчили ся процесы за дефравдацію въ „Unio Catholica“ въ вôрменьскôмъ банку, въ львôвскôмъ маґістратѣ, а вже здефравдовано опять 14 тысячь коронъ въ ц. к. выдавництвѣ рускихъ шкôльныхъ книжокъ при гал. намѣсництвѣ. При доходженю показало ся, що дефравдаціи допустивъ ся урядникъ Каз. Качоровскій, розумѣе ся, польскій шляхтичь, и всѣ здефравдованй грошѣ програвъ въ карты. Польско-шляхотска господарка, тай годѣ...

По ухваленю всего, чого лишь вымагало правительство, австрійска рада державна зôстала вôдрочена и вже не буде борше скликана, якъ въ осени. Теперѣшный презесъ міністрôвъ др. Керберъ, всѣ клерикально-консервативнй пôдпоры теперѣшного ладу и цѣла правительственна машина тѣшать ся, ажь на пальцѣ стають зъ тои причины. Они гадали небожата, що вже отъ отъ прійдесь поробити великй уступства въ хосенъ народу, що будуть змушенй дати ему безпосередне тайне голосоване, реформувати цѣлу Австрію и що стратять велику частину своеи середно вѣчнои самоволѣ. А ту стало ся противно. При помочи прерôжныхъ штучокъ удало ся приговкати бурливыхъ Чехôвъ и Нѣмцѣвъ-прусофілôвъ, парляментъ зробивъ ся слухнянымъ, наче мала дитина — а все пôшло якъ по маслѣ, все лишило ся по старому. Вправдѣ въ парляментѣ лишила ся ще й опозиція, зложена зъ правдивыхъ патріотôвъ рôжныхъ народôвъ, зъ кôлькохъ поступовцѣвъ и робôтничихъ послôвъ, але правительство нѣчого собѣ зъ нихъ не робить. Цѣла та опозиція дуже маленька, пушечка перцю въ мисцѣ борщу... Др. Керберъ тѣшить ся отже, що штукою пôдтримавъ Австрію, радують ся всѣ пôдпоры теперѣшного ладу, що тройломъ удержали еѣ при житю, цѣла чередъ гнобителѣвъ пѣе похвальнй гимны. Однакъ, наколи бъ они всѣ застановились и роздумали собѣ, що штукою и тройломъ всяке жите не дасть ся довго пôддержати, тодѣ заплакали-бъ радше...

Помимо того, що вмѣсто сподѣваного престолонаслѣдника и симъ разомъ народила ся дочка россійскому цареви, вôнъ не тратить ще надѣѣ, а навѣть показавъ ся досыть вдоволенымъ. Удѣливъ зъ тои нагоды амнестіи декотрымъ политичнымъ перступникамъ, роздавъ кôлька тысячь рублѣвъ на добродѣйнй цѣли, а въ кôнци дарувавъ кару многимъ студентамъ, котрй въ послѣдныхъ розрухахъ брали участь. Ходила навѣть чутка, що царь загадуе дати конституцію европейскôй Росіи, але она показала ся грушкою на вербѣ, бо коли недавно князь Бобриньскій осмѣливъ ся внести до царя просьбу о надане конституціи, такъ пôйшовъ на Сибиръ, що й не оглянувъ ся.

Анґлійцѣ прѣють дальше въ въ полудневôй Африцѣ и нѣякъ не можуть допровадити вôйну до кôнця. Можна сказати, що теперь навѣть не точить ся вôйна въ бурскихъ републикахъ, лише въ анґлійскихъ кольоніяхъ. Подѣлившись на малй вôддѣлы, бôльша половина бурскои арміи досталась рôжными дорогами до Наталю, кольоніи Кейпъ и пр. анґлійскихъ посѣлостей, тай господаруе тамъ, якъ дома: зносять цѣлй ихъ ґарнізоны, побивають кольоніяльну полицію, накладають военный податокъ (гарачь) на пôддяныхъ Великои Британіи, вербують рекрутовъ и т. п. Вправдѣ, анґл. ґенералы уганяють ся за ними, але нѣчого не можуть имъ здѣлати, бо Буры мають за собою симпатію голендерского населеня, яке замешкуе анґ. кольоніи и знаменито умѣють провадити партизаньску вôйну. Якъ они тамъ взросли въ силу, показуе найлѣпше ся обставина, що дня 27. м. м. не вагувались напасти навѣть на мѣсто Річмондъ, (въ кольоніи Кейпъ), де е досить сильна твердиня и 5000 воякôвъ залоги. Бурами доводили коменданты Майланъ и Смітъ. Коло Анґлійцѣвъ вже було досить круто: кôльканайцять воякôвъ вже имъ було полягло, кôлькадесять зôстало раненыхъ. и хто знае, чи не мусѣли бъ були капітулювати .. Въ послѣднôй хвили однакъ надоспѣла имъ помôчь и выбавила зъ немилого положеня.

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАРЬ.

Липень.		
4	Ч.	Юліяна
5	П.	Евсевія, Зинова
6	С.	Агрипины
7	**Н.**	**Б. Рожд. Іоанна Крест.**
8	П.	Февронія
9	В.	Давида селунск.
10	С.	Сампсона, Севира

— **Я. Полякъ,** зъ Wheatland, N. D. пише: Урожаѣ у насъ краснй; все выглядае весело. Доцѣ переходять, то все добре росте.

— **Слухайте!** Въ Росіи на желѣзнодорожной лѣніи трансбайкальскôй згинуло шѣсть возôвъ товаровыхъ разомъ зъ шинами и то недалеко мѣста Миссовая. — Видно, що якійсь пташокъ сховавъ то все до кишенѣ!

— **Передъ** двома тыжднями згорѣло въ Мельници, борщôвского повѣта 18 селяньскихъ загородъ, въ Ушни, золочôвского повѣта 8, а въ Малковичахъ; перемыского повѣта 10 загородъ. Причины огню: курене дѣтищами папѣросôвъ и необережне обходжене ся зъ сѣрниками.

— **Наслѣдкомъ** повенѣ выступила зъ береговъ рѣка Секвана и наробила въ Парижи (Франція) на два міліоны франкôвъ шкоды.

— **Особовый** поѣздъ желѣзницѣ „Pere Marguette“ переѣхавъ, богу въ мѣстѣ Flint, Mich. и забивъ чотыри вызначнй особы: майора G. Buckinghan, его доньку и двѣ дуже богатй панѣ.

— **Добродѣйне** товариство пôдъ назвою »Товариство малыхъ нагихъ ногъ«, цѣлею котрого есть старати ся о убране и обуве для убогихъ дѣтей, основало ся въ Брукселн, въ Белґіи.

— **Овесъ** спроваджуваный зъ Америки до Австріи, бувае спродаваный танше, чимъ тамошный мѣсцевый. Зъ того видно, що Америка заволодѣе вкоротцѣ всѣ европейскй ринки торговельнй.

— **Бувшого** конзуля Сп. Державъ въ Преторіи (Трансваль) A. S. Hay, сына американского міністра, найшли пôдъ однымъ готелемъ въ New Haven, Conn. безъ житя. Догадують ся, що вôнъ въ нетверезôмъ станѣ упавъ зъ вôкна другого поверха и забивъ ся.

— **Въ** Balfour, N. Dak. зачнуть Русины будовати школу въ юлію. Се дуже дивно нѣмецкимъ людямъ, бо они вже по три годы якъ живуть тутъ, та не мають школы ище й доси, а Т. Мартинъ и Ив. Ревуха вы старались о неи. Хоть нашй люде и одмагались вôдъ неи, бо не мають понятія о школѣ, а теперь побачили, що е польза велика изъ школы, бо дѣти за одну осѣнь вже де що можуть читати. На веснѣ у тамошныхъ Русинôвъ була велика бѣда, бо весна наступила, а насѣня не було и не мали за що купити. Просили урядъ, та и той вôдказавъ, що бѣдный вôнъ.

— **Методій Мащакъ,** 25 л., жонатый, родомъ зъ Дубецка (Галичина), померъ дня 18. юнія б. р. въ Джерзи Сити, Н. Дж., позôставивши жену и дѣтину цѣлкомъ незаосмотрену. Не належавъ анѣ до братства, анѣ до »Союза«. Похорономъ заняли ся милосердй люде.

— **Въ** Темешварѣ (Угорщина) два медведѣ въ клѣтцѣ менажерійнôй кинули ся були на смирителя, коли вступивъ мѣжь нихъ пописуватись своими штуками и були бъ его на кавалки розôрвали, якъ бы не бувъ дуже скоро выскочивъ, хотяй тяжко вже раненый... Дичина всегда дичиною.

— **Міліонеръ** Гавріилъ Г. Солодниковъ, котрый передъ кôлькома тыждями померъ въ Москвѣ, въ Росіи, записавъ цѣле свое майно, около 25 міліонôвъ рублѣвъ, на добродѣйнй цѣли, якъ на будову школъ промысловыхъ, таныхъ помешкань для робôтникôвъ и на сталй запомоги для »голодомъ навѣщеныхъ« околиць. Черезъ цѣле жите живъ дуже скупо.

— **Fireworks** (штучнй огнѣ), експльодували оногдѣ въ складѣ А. М. Рітенберґа въ Patterson, N. J. и то зъ такою силою, що знищили цѣлый сторъ. Найгôршимъ наслѣдкомъ експльозіи бувъ огонь, що обнявъ въ однôй хвили цѣлый складъ и сусѣдню каменицю, де мешкало 13 родинъ, бо коли зъ гôркою бѣдою его угасили, найшли на пожарищу 13 людскихъ трупôвъ и кôлька особъ тяжко попеченыхъ.

— **Желѣзничій** поѣздъ выскочивъ изъ шинъ и впавъ зъ 25 стôпъ высокого насыпу недалеко стацій Монако, Па., двѣ милѣ за Питсбурґомъ. Двое людей е забитыхъ а 30 раненыхъ.

— **Семый** національный банкъ въ Ню Йорку, е близкій банкруцтва, бо не бувъ навѣть въ силѣ выплатити сими днями 938 тысячь долярôвъ. Президентъ банку зрезиґнувавъ зъ уряду.

— **Елементарнй** нещастя (грады, бурѣ, огнѣ и пр.), що послѣдными часами такъ часто навѣщають Угорщину, припроваджують убогихъ тамошныхъ мешканцѣвъ до розпуки и они лишь въ еміґраціи бачать свôй ратунокъ. Навѣть правительственнй угорскй ґазеты признають, що зъ шаришского, землинского, тренчанского, ґемерского и турчанского комітату найменше 2—3 тысячѣ селянъ выеміґруе зъ тои причины до Америки.

— **Зъ** Gosor, Man., Канада, доносять намъ: У насъ, Богу дяковати, весна гарна, люде позасѣвали поле збôжемъ, сѣна файнй показали ся, на городахъ вся городовина посходила и росте дуже красно, а люде надѣють ся красныхъ зборôвъ. Нашй фармеры, пооравши и позасѣвавши поле, скôлько хто мавъ, и пообраблявши все, немаючи вже роботы коло дому, порозъѣзджали ся на роботу, абы троха цента заробили. А котрй заможнѣйшй, мають конѣ, коровы, то вже стали гонорнѣйшй и »розумнѣйшй«, а може еще дурнѣйшй вôдъ тыхъ бѣдныхъ.

— **Торговля** Канады зъ кождымъ рокомъ розвивае ся що разъ красше. Правительственнй справозданя говорять, що въ порôвнаню до обороту зъ минувшихъ лѣтъ, побôльшила ся она сего року о 11 міліонôвъ долярôвъ.

— **Хмароломъ**, якій выглядавъ радше на потопъ свѣта, навѣстивъ дня 22. м. м. Вестъ Верджінію. Наочнй свѣдки сего нещастя описують, що дощь пустивъ ся тамъ тодѣ, неначе зъ цебра, потоки и рѣки почали дуже скоро выступати зъ берегôвъ, а вода стрѣлою заливала и нищила фармы, копальнѣ, фабрики и цѣлй оселѣ. Страшный то бувъ видъ, коли взбуренй филѣ порывали и уносили домы, худобу, рôжнй знаряды и людей; якъ валили величезнй будынки и все бôльше, тай бôльше заливали краю; якъ нищили навѣть цвинтарѣ и несли множество трупôвъ. Доносять, що до теперь ще находить ся пôдъ водою до 50 кв. миль найурожайнѣйшои долины, всѣ желѣзницѣ, телеґрафы и телефоны понищенй, шкоду обчисляють на міліоны и що зъ людей згинуло до 100 особъ.

— **Ню-йорскій** лѣкарь, Бляйеръ, вôдкрывъ способъ лѣченя сухотъ при помочи свѣтла, такъ сонѣшного, якъ и електричного. Длятого всѣ хоровитй люде повиннй якъ найбôльше уживати свѣжого воздуха и не боятн ся свѣтла. Навѣть найбѣднѣйшй нашй люде, котрй працюють по великихъ мѣстахъ, повиннй все вôджалувати пару центôвъ и поѣхати на т. з. »екскурженъ«.

— **На** передмѣстю Нового Санча, званôмъ закимѣницею (въ Галичинѣ), такъ тяжко попекло ся оногды въ часѣ пожару 4 особы, що 3 зъ нихъ заразъ померло.

— **Цѣла** сегорôчна весна и початокъ лѣта дали ся въ знаки Америцѣ частыми зливами, бурями, гураґанами и т. п. Минувшого тыжня скаженѣла опять страшна буря въ захôдной Пенсильваніи, Дакотѣ, Міннесотѣ, въ декотрыхъ околицяхъ Вісконзинъ, Небраски и Огайо. Въ часѣ бурѣ згинуло (пôдъ звалищами будынкôвъ, на водахъ и пр.) до 20 людей, а й прочй пакости заподѣянй нею суть также дуже значнй.

— **Царь** россійскій Микола есть найощаднѣйшій зô всѣхъ пануючихъ на свѣтѣ. Его дѣдо Александеръ II. бувъ знаный яко скупаръ и въ своимъ житю заощадивъ 30 міл. дол. Царь всѣ свои грошѣ вкладае до банкôвъ анґлійскихъ, бо россійскимъ недовѣряе.

— **За** одну стару библію зъ 1410 р. заплатило льондоньске товариство старинностей 25.000 коронъ.

— **Много** лѣсôвъ выгорѣло въ околицяхъ Св. Микуляша, липтовского коміт. на Угорщинѣ.

Пикантна подѣя

всегда стягае загальну увагу, многй зъ цѣкавостію слѣдять еи ходъ. Наколи-бъ кождый посвятивъ скôлько уваги власному добру т. зн. здоровлю, на свѣтѣ зменшили бы ся й недуги, бо люде знали бъ запобѣгаючй средства противъ нихъ. Кождый пр. довженъ памятати, що найлѣпшимъ и пріятнымъ лѣкомъ на нестравность, болѣ жолудка, вѣтры, злый столецъ, утяжливу урину, нервовость, заворотъ головы, безсонность и взагалѣ на всѣ прочй недуги, що повстали зъ печѣнокъ, жолудка и почокъ; зъ невôдповѣдного житя и воздуха, Тринера Американьскій Еліксиръ Гôркого Вина, розважно уживаный черезъ довшій протягъ часу, помагае знаменито. Чистить оно чудесно кровь, вôдсвѣжуе и покрѣпляе тѣло и духа, якъ нѣякій иншій лѣкъ. Е оно отже необходимымъ лѣкомъ, въ особенности пôдчасъ наглыхъ змѣнъ воздуха, на часъ весняныхъ и лѣтныхъ недугъ. Се одиноке лѣчниче гôрке вино въ Америцѣ выробляе выключно лишь Jos. Triner, 799 S. Ashland Ave., Chicago, Ill., а не хто иншій. Зъ тои причины треба конечно пытати въ аптикахъ о правдиве Вино Тринера, и не брати фальшованого, яке нѣчого не поможе. Смакъ сего дѣйного лѣку е терпкій, въ цѣлôмъ того слова значеню.

„SVOBODA“
(LIBERTY.)
The Little Russian Weekly, published every Thursday by the Svoboda Publ. Co., 111 Lackawanna Str., Olyphant, Pa.

Established 1893.

Advertising rates furnished on application.

Entered at Olyphant, Pa. Post Office as Second Class Matter.

„Свобода“

часопись для руского народа въ Америцѣ и орґанъ »Р. Н. Союза«, выходить що тыждня въ Чотверъ и коштуе:

Въ Америцѣ на рôкъ	$2.00
„ „ „ пôвъ року	1.00
„ „ „ чверть року	50
„ „ „ оденъ мѣсяць	18
До старого краю на рôкъ	$2.00

Оплачувати ґазету треба все-гда зъ горы (напередъ).

Адресъ:
„SVOBODA“
111 Lackawanna Str.,
OLYPHANT, PA.

Грошѣ треба посылати въ реджістрованôмъ листѣ, або черезъ експресовый або почтовый money order (мони ордеръ). Money order, то е карточку, котру дôстанете вôдъ почтара або аґента на експресовôмъ офісѣ, пôшлѣть намъ, бо безъ того мы не годнѣ грошей дôстати.

БЕЗЪИМЕННЫХЪ ДОПИСЕЙ НЕ ПРИНИМАЕМО.

Хто хоче, щобы его адресъ змѣнити, мусить подати намъ, кромѣ нового, также свôй старый адресъ.

☞ Черезъ нашу редакцію можна замовляти и пересылати грошѣ для всѣхъ старокраевыхъ рускихъ ґазетъ и другихъ выдавництвъ.

Побѣленѝ гробы!

Побѣлеными гробами а радше вовками въ овечôй шкôрѣ есть та пачка людей, що вѣчно бреше въ »Ам. Р. Вѣстнику« вспôльно зъ его нетямучимъ редакторомъ на ту часть американьскихъ Русинôвъ, котрѝ не хочуть пôдчинитись ихъ облуднôй командѣ, якою баламутять велику часть Ам. Русинôвъ.

А найбôльше громôвъ сыплесь на голову молодыхъ галицкихъ священникôвъ. Кожде число »А. Р. Вѣстника« переповнене лайкою и брехнею. »Соціялісты, радикалы, попики, бельз-бубы« и тымъ подôбнѝ имена, се повседневный хлѣбъ, якимъ „А. Р. В.“ годуе своихъ читателѣвъ, стараючись безуспѣшно взбудити ненависть и погорду до тыхъ, котрѝ власне для Ам. Руси ще найбôльше працюють.

Дивувало мене дуже не се, що „А. Р. Вѣстникъ“, орґанъ „Соединенія“ и церковныхъ справъ (!?), выдаваный за тяжко запрацюванѝ грошѣ рускихъ робôтникôвъ, пише такѝ дурницѣ, але радше дивувало мене, що тѝ „попики“ не звертали и не звертають великои ваги на тѝ брехнѣ „Вѣстника“ и майже нѣчого не вôдповѣдають.

Разъ спôткавъ я одного зô знатнѣйшихъ „попикôвъ“ и пытаю:

— Отче, чи вы читаете „А. Р. Вѣстникъ?“

— Такъ, хочь не все — кажe. — Читаю звычайно, щобы розвеселитись, або щобы не забути, що кого Богъ хоче укарати, то вôдбере ему розумъ, якъ се видко на редакторѣ и помôчникахъ „А. Р. В-ка“.

— А чому жь не вôдповѣдаете на его писаня? Сли заслугуе на щось подôбного „Свѣтъ“, то не выпадае знову такъ понижати „А. Р. Вѣстникъ“ — кажу. — Чи-жь у васъ нема кія на собаку?

— Такъ, кій есть, але мы его не пôдносимо, якъ довго собака бреше, а не кусае. Зрештою мы тримаемось взглядомъ „А. Р. В.“ тои засады: що лѣпше зъ мудрымъ згубити, якъ зъ дурнымъ знайти. Зло само бе ся, его не треба бити. Брехня може шкодити лишь тому, хто нею воюе. Намъ тôлько шкода членôвъ „Соединенія“, що мусятъ платити и тримати таке дранте. Але мы певнѝ, що й они въ короткôмъ часѣ пôзнають ся на побѣленыхъ гробахъ!

Я вôдôйшовъ, задумавшись глубоко.

»Побѣленѝ гробы...« якось дивно звенѣли въ моихъ ушахъ. Менѣ привидѣвъ ся редакторъ »А. Р. Вѣстника«, що скакавъ передъ мною наче навѣженый и кричавъ зô всеи силы: »Вѣра, народность и помощь въ бѣдахъ и нуждахъ сущимъ братьямъ и сестрамъ нашимъ ...... съ нами Богъ! ...... на многая и благая! ......« Понадъ головою редактора лѣтали пофалшованѝ чеки; зъ одного боку стоявъ д-ръ Бальзаммахеръ зъ мошонкою долярôвъ и кричавъ: по дѣлахъ нашихъ судѣть насъ! — а зъ другого боку штуркавъ въ бôкъ редактора якійсь въ римскôмъ коларѣ, пôдсадкуватый мущина, и наче въ горячцѣ повтарявъ: кричи лѣпше! коли стану по смерти жѣнки епископомъ, то озолочу тебе ..

Я становъ, привидъ уступивъ. Я пустивсь йти дальше, а передъ мои очи знову насунула якась мара, иншій привидъ:

Тамъ въ дали я бачивъ каменицю въ розвалинахъ зъ написомъ: »Русскій банкъ Соединенія«. Величезный »сейфъ« стоявъ отворомъ, а въ нѣмъ крôмъ „one cent“, що баламкавъ на прикрѣпленôмъ ланцушку, не було ничь. Вôдъ сего дому вела дорога до новыхъ будынкôвъ. Вся дорога була выстелена »А. Р. Вѣстниками of Russian and Slavonian editions« зô всѣхъ »годовъ«, по тôй дорозѣ ступала маса людей зъ якимсь не выразнымъ крикомъ и прямувала до новыхъ будынкôвъ, котрѝ мали такѝ назвы: „S. K. Jednota, P. Jednota, N. S. Spolok, Slov. Venec“ . . . .

Я опамятавсь. По менѣ ажь морозъ пôйшовъ. Я протеръ очи и повеселѣйшавъ, що се бувъ лишь привидъ.

Хвала Богу, що я вже въ хатѣ. Я глянувъ на стôлъ, що бувъ заложеный книжками, вхопивъ першу книжку, яка попала въ руку, мимовôльно отворивъ, а мои очи пересунулись по словахъ: »Кодло гадюче, якъ можете промовляти добрѝ речѣ, бувши лихими«? (Мат. XII. 34). Запамятайте се собѣ вы всѣ вôдъ »Ам. Р. В-ка«, »русскѝ патріоты гр. кат. обряда, бѣло-зеленои краски« !

Ярославъ Л.

Люде безъ неба.

Якъ гадаете, добрѝ люде? Щобы сказавъ чоловѣкъ зъ далекихъ, далекихъ сторôнъ о вашôмъ житю въ Америцѣ? Що вôнъ помысливъ бы о вашôй радости и вашихъ сльозахъ, о вашôй праци и вашôмъ спочинку, о вашôмъ мешканю, вашôмъ одѣню, о вашôмъ ходѣ и вѣчнôмъ переходѣ?

Чи спинило бы ся його око на щось такого, що выглядало бы по людски? Може! Але те, щобъ выглядало по людски, бувъ бы самъ смутокъ безъ примѣшки радости, чи смѣху, тои высшои радости, того веселого смѣху.

Вôнъ, той чоловѣкъ зъ далекихъ, далекихъ сторôнъ, злякавъ бы ся. Ваше горе злякало бы ся його; ваша вѣчна праця, вашь спочинокъ и все ваше жите.

Не кажѣть, що въ моихъ словахъ пересада, або що менѣ тôлько здае ся, що горе ваше велике.

Нѣ! се не пересада, анѣ менѣ не здае ся, що зъ вами дѣе ся горе.

Подивѣть ся на свое жите! Гляньте разъ, а добре, а почуете таке »щасте«, що нѣколи його не забудете.

Подивѣть ся на шаты, де при машинахъ, пороху, вохкости, спецѣ жите людске вѣтрѣе; подивѣть ся на майны, де мѣжь верствами чорного угля, ломить чорный, якъ те блискуче угле, чоловѣкъ скалу за скалою; подивѣть ся на тѝ жены ранными ранками, якъ они покрытѝ старыми хустинами, идуть за опаломъ на смѣтниско мѣйске; подивѣть ся, якъ тѝ-жь самѝ жены, схиленѝ надъ цебриками, перуть шмате; подивѣть ся на дѣти, що довгими рядами сидять при »слейтахъ«; подивѣть ся вечерами на улицѣ, що роять ся спочеными и зôмлѣлыми вôдъ спеки людьми; подивѣть ся въ ночи на чорнѝ, твердѝ пôдлоги робôтничихъ хатъ и прислухайтесь сопѣню людей, що лежать по пôдлогахъ, а зрозумѣете, якій ихъ спочинокъ; подивѣть ся въ сальоны, де малѝ робôтничѝ, рускѝ дѣти худыми рученятами берутъ вôдъ корчмарôвъ пиво; подивѣть ся на нашихъ людей, якъ они веселять ся; подивѣть ся на тѝ листы, якѝ они пишуть въ край: кôлько тамъ ошуканьства, кôлько циганьства, кôлько неправды; подивѣть ся на те, якъ дитина шануе свого отця, якъ мати жіе зъ тамомъ, бординґерами и другими посторонными людьми; подивѣть ся на дѣвчата, якъ они, нѣбы слѣдуючи за американьскою вôльностею, тратять сю правдиву одиноку опору, якою есть для кождои дѣвчины невинность; подивѣть ся, якъ громадянинъ, шукаючи бôльшои поваги для себе, пôдкопуесь пôдъ другихъ, зневажае ихъ, огидить; подивѣть ся, якъ грôшь кривить серця людямъ; подивѣть ся, якъ туга за своею батькôвщиною въ далекôй, далекôй сторонѣ за морями, переносить ихъ свѣтами; подивѣть ся, якъ маса та движе ся зъ мѣсця на мѣсце зъ жѣнками, дѣтьми, куфрами, старымъ начинемъ, пôмнятымъ убранемъ, зъ переляком и несвѣдомостію дитины; подивѣть ся въ душѣ тыхъ людей, якъ тамъ все якійсь неспокôй, журба, туга, плоха радôсть, дикѝ чувства бють ся мѣжь собою о першеньство; подивѣть ся на ихъ серце, а побачите, що оно шукае надармо опоры, котрои, якъ той голубъ Ноя галузки, не знайде. Загляньте въ корты, пôйдѣть по ворожкахъ, баламутникахъ, аґентахъ, притулискахъ для бѣдныхъ, старцѣвъ, роспустныхъ дѣтей; загляньте въ офісы скваерôвъ, покутныхъ писарôвъ, пôдпріемцѣвъ погребовыхъ; пôйдѣть по цвинтарахъ, по хôдникахъ пôдземныхъ, а кости до васъ заговорять.

Всюды тамъ знайдете слѣды нашихъ людей, ихъ слѣды, входы и выходы.

И чи-жь не злякаетесь? Мусите, бо вы люди. А якъ люди, вы не можете дивитись на вѣчну суматоху, неспокôй, безконечный, а безуспѣшный рухъ. А прецѣ мусите! Самѝ бо жіете тымъ житемъ. Хочете десь пристановитись. Будуете церкви. Та и тамъ, на жаль, часто не знаходите опоры, якои вамъ треба. Крикъ, сварня, нажива грошей, вывысшуване ся брата надъ братомъ, брудне самолюбство, вôдвертають васъ звôдтамъ, и вы кидаетесь зъ грозьбами и проклонами, и пете, цете, ажь не полягнете, якъ пôдкошенѝ.

Вы, якъ люде, маете якесь почуте до неба, до чудеснои природы, до чистого, праведного житя.

Та тутъ-же вамъ все рве ся, и вы остаете чужѝ всему, що пôднимае чоловѣка на зорѣ.

Вы люди безъ неба, киненѝ судьбою, малесенькими кольоніями въ безмежне американьске море, де богата, свѣтла, роскôшна природа, де велике, ясне, дающе жизнь сонце, де безконечнѝ богацтва, и хоть вы були зовсѣмъ малыми людьми въ старôмъ краю, то тутъ вы стали ще менщѝ. Вы такъ, якъ ростина пересаджена зъ доброго, плôдного ґрунту въ иншу, чужу для неи землю.

Вы люди безъ неба. И доки себе всѣ не будете любити, безъ него все останете. Въ краю склепѣне небесне само безъ вашои помочи було надъ вами, та тутъ вы мусите самѝ його, и то въ протягу довшого часу, прихилити.

Инакше выгинете, якъ тôлько иншихъ народôвъ, котрѝ власными своими учинками себе до смерти припровадили. Майте любовь до себе, навидьте оденъ другого, уступайте оденъ другому, якъ хочете дôйти до правдивого житя.

И думайте, що пекла нема мѣжь вами, та що жіете житемъ вѣчнымъ.

А хто пекло для васъ готуе, вôдвернѣть ся вôдъ него и идѣть до неба, до добра, до красы, до людского житя.

Най вамъ здае ся, що небо зъ зорями надъ вами сіяе, та що свѣтлый поранокъ недалекій для васъ и вашихъ дѣтей.

Павло Тимкевичъ.

Дописи.

Зъ Mt. Carmel, Pa.

Доношу, що наша руска громада чимъ разъ бôльше зростае. Однѝ приходять зъ краю и ту осѣдають, молодцѣ знову, навкучивши собѣ парубоцкій станъ, женять ся и такъ зъ малои колись осады, стае досыть вже поважна громада Русинôвъ. Давнѝ сварь за вѣры та »странки« вже давно пропали, нарôдъ змѣркувавъ, що не туды дорога до гаразду, треба хапати ся иншои.

Заснованый ту ще въ зимѣ „Рускій компанічный сторъ“ розвивае ся красно, а невдовзѣ мае зачати ся будувати плебанія и школа для дѣтей, де буде также саля на театральнѝ представленя и иншѝ забавы. Попри тôмъ веселôмъ и вôдраднôмъ обявѣ посередъ нашихъ людей, не бракуе и сумного, полученого вразъ зъ смѣшнымъ: Розголошено, що на фармахъ есть такій мудрый докторъ, що за тунѝ грошѣ, бо лишь за 20, чи 30 центôвъ скаже, що кому хибуе и дасть медицину. Люде горнули ся до него, мовь до якого чудотворця. Докторъ не мавъ навѣть часу зъѣсти, тôлько мавъ занятя, а при такôмъ здвизѣ народа, не було часу оглянути хорого, то-жь зовсѣмъ природно, що роздѣлювавъ кождому медицины такѝ, що якъ то кажуть, нѣ то вôдъ нихъ не заболить, анѣ не засвербить, ану-жь помочи може .. Зъ того видно, якъ кождый чоловѣкъ бажаючи горячо здоровля для себе, хапае ся всего, такъ якъ потопаючій посягне навѣть за бритву.

Єсть ту также въ поблизькости знахорка, що ворожить Полякамъ, Словакамъ, Айришамъ, а навѣть Русинамъ, що его жде на будуче, хто укравъ грошѣ, або годинку и т. д. Кажуть, що та вѣщунка робить не злый бізнесъ, а якъ ще заговорить по анґлійски до такого, що не розумѣе тои мовы, то тогдѣ »ґриноръ« цѣлковито тае зъ еи премудрости. Бачите, що суть ще такѝ, котрѝ вѣрять такимъ обманцямъ, а часъ бы вже крайный покинути старокраевѝ пересуды и дурнѝ вѣрованя въ ворожки.

С. И.

Зъ McAdoo, Pa.

Я читаю рôзмаиты ґазеты а и тотъ Американскій Вѣстникъ, на котрый ани позирати не можу, а лемъ зъ тыхъ Northamton-скихъ дописôвъ. Читавъ я число Вѣстника, думаю, зъ 30. мая, а якъ-емь прочитавъ тоту безбожну допись, такъ ажь мня потрясло, и кождого чоловѣка мусить потрясти, же такій тотъ безбожный дописуватель нортгемптонскій годенъ таку допись писати. Правда, що тотъ дописуватель мусить не бути нашои христіянскои релігіи, що тоту допись писавъ, въ нашôй релігіи чоловѣкъ хрещеный и одъ діявола одрѣканый, то ёму не сѣдить на кôнци языка чортъ и его копыта, и иншѝ прочѝ чи безвстыднѝ рѣчи. То мусѣвъ тотъ дописуватель бути гôршимъ отъ тото, що коровы або свинѣ пасе, бо тотъ, що коровы або свинѣ пасе, то ходить тай ходить по тыхъ горахъ та лѣсахъ, такъ иншого ничь не знае, тôлько що самъ научить ся одъ злости на худобу, що його не хоче слухати, зъ гнѣвомъ крпчати тоты самы слова, що въ тôй дописи зъ Нортгемптонъ були. Але чоловѣкъ, котрый слова Божого слухае и его въ серци завязане мае, той того зробити не годенъ, бо му його совѣсть не дасть такѝ дописи писати и другого оклеветати. Такъ я думаю, що едновѣрнѝ Русины мають заслати протестъ опротивъ того дописувателя нортгемптского, жебы разъ заперъ свою губу, жебы мы всѣ ся не ганьбили за едного нерозумного якогоси дописувателя зъ Нортгемптонъ*), а про бискупство теперь не хочу дуже говорити, лемъ тôлько певно знаю, же я самъ не чувъ, жебы дякі бискупъ бувъ въ Олифантѣ, але томъ чувъ, же въ Schuylkill Co. есть еденъ, бо при менѣ самому говоривъ, же есть одъ Филаделфіи потверженый тамъ на якогось бискупского вѣкаря, чи що.

Д. К. Македуцкій парахіянинъ.

*) Вже не треба протестôвъ, бо дописуватель „зруновавъ“ зъ Northampton, Pa въ околицю Питсбурґа и самъ показавъ, шо вôнъ за зѣле. — Редакція.

Зъ Elm Valley, Man., Canada.

Бѣжучій рôкъ що до урожаѣвъ, здае ся, що буде лучшій вôдъ минувшого. Весна була дуже красна и тепла. Цѣлый Май бувъ такъ теплый, якого и старшѝ поселенцѣ тутъ не памятають; були дни такъ теплѝ, що температура сягала 88 степенѣвъ Ф. Вôдъ першого Юнія майже що дня перепадають легонькѝ, теплѝ дощѣ, що въ каждôмъ фармерѣ будить надѣю на краснѝ врожаѣ. Травы вже теперь по нижшихъ мѣсцяхъ сягають повыжше колѣнъ.

Понеже мало хто знае про насъ поселившихъ ся тутъ, позаякъ есть насъ цѣлкомъ непоказна горсточка, бо тôлько 6 господарôвъ и то лишень чотырохъ жонатыхъ а двохъ молодыхъ, самотныхъ хлопцѣвъ, котрѝ такъ само господарують собѣ на фармахъ, але женити ся ще не мають часу; всѣхъ рускихъ душъ вразъ зъ дѣтьми есть 21. Трое дѣточокъ есть некрещеныхъ, котрѝ вже тутъ пôдъ холоднымъ канадійскимъ пôдсонемъ узрѣли свѣтъ. Протое постановивъ я написати пару слôвъ, щобы широкій свѣтъ про насъ довѣдавъ ся, а если коли якійсь гôсть приѣде, звидѣти канадійску Русь, шобъ и про насъ не забувъ.

Мѣсце нашого перебуваня лежить 180 миль на западъ вôдъ Вінніпеґъ, въ дистриктѣ Virden, а посѣлости нашѝ 15 миль на полудневый западъ вôдъ того мѣсточка, где знаходить ся почта Elm Valley. Сусѣдами нашими суть Анґлики, Скачманы и по части канадійскѝ Французы.

Першѝ зъ мѣжь нихъ замешкують тѝ стороны около двайцять рокôвъ; суть мѣжь ними и досыть заможнѝ. Насъ Русинôвъ дуже шанують и обходять ся зъ нами справедливо, цѣлкомъ, якъ рôвнѝ зъ рôвными, радо намъ помагають, где тôлько зможуть. Розумѣе ся, що и мы стараемо ся жити по людски, щобъ заслужити собѣ на поважоване въ иннонародовцѣвъ.

Вôдъ довшого часу приходить менѣ на думку забесѣдувати пару слôвъ до певнои части рускихъ хлопцѣвъ въ Злученыхъ Державахъ, но зô взгляду, що хтось тамъ сказавъ и навѣть написавъ, що добре було бы кобъ нашѝ люде стримали ся хоть бы скôлька лѣтъ вôдъ еміґраціи до Канады, я боявъ ся выступати зъ моими думками, щобъ хто не посудивъ мене, що намавляю людей до Канады. Але переконавъ емъ ся наочно, що иншѝ народы, помимо того, що перше вôдъ насъ почали тутъ оселяти ся, не зважають на то, але и дальше собѣ громадно еміґрують, щобъ якъ найбôльше земле захопити въ свои руки. На таку громадну еміґрацію мавъ я спосôбность подивити ся ще зъ кôнцемъ марця бѣжучого року, коли вертаючи зъ Coalfields, Assa, приѣхавъ я до Брандонъ, щобы тамъ пересѣсти ся и головною лінією дôстати ся до нашого місточка Virden. Саме въ той часъ надъѣхавъ потягъ зъ 13 пасажерскими карами, наповненый еміґрантами, пересѣчно канадійскими Французами, котрымъ въ схôдныхъ провінціяхъ канадійскихъ выдае ся уже затѣсно и тому спродають свои посѣлости другимъ, а переносять ся въ пôвнôчнозападнѝ територіи, щобы свобôдно жити и розвивати ся на широкихъ мѣстахъ тыхъ же територій.

Тая несподѣвана встрѣча зъ такъ численною еміґраціею додала менѣ смѣлости, выповѣсти мою давну думку. Не хочу я кого небудь намовляти, щобъ ѣхавъ до Канады, не беру ся такъ само описувати широко вôдносины канадійскѝ, понеже о тôмъ писали досыть обширно здôбнѣйшѝ вôдъ мене люде. Я ограничусь на кôлькохъ словахъ высказаныхъ выключно, якъ высше зазначивъ я, до певнои части рускихъ хлопцѣвъ, властиво до тыхъ, що лишень оденъ степень имъ бракуе, щобъ стати американскими шляхтичами, котрѝ доживають тамъ дуже сумнои репутаціи и имена ихъ славнѝ хиба зъ того, що на кождôмъ плейзѣ, где есть рускій бизнесменъ можна подыбати ихъ въ чорнôй книжцѣ зъ импонуючимъ балансомъ. Для такихъ тутъ правдиве мѣсце поправы, розумѣе ся, если ще цѣлковито охоту до працѣ не утратили. Я знаю, що такій при тамтейшихъ обставинахъ поправити ся не може. Хотяй неразъ хоче и прирѣкае собѣ, що вже поправить ся, но по часѣ всѣ приреченя и постановленя поправы розбивають ся о широке зеркало за барою салунсты. Коли бо такій паничикъ въ новôй краватцѣ, бо властиво такѝ, если роблять, то лишень на краватки и на пиво — выголеный, обстрѣженый въ барбера, стане собѣ зô »скунеромъ« въ руцѣ и подивить ся въ зеркало, то що за буйнѝ мысли вступають въ голову? Въ той часъ розумѣе вôнъ изъ всѣхъ найлучше всьо, а мѣжь иншими досконало понимае американску свободу. Всѣхъ такихъ взиваю во имя ихъ власного добра, най приходять до Канаду, а ручу кождому одному, що буде зъ него чоловѣкъ, сли тôлько мае охоту працювати. Тутъ далеко вôдь зопсутя, працюючи на фармѣ, вступлять въ голову цѣлкомъ новѝ думки, думки правдиво-людскѝ, щобъ жити власнымъ житемь, а не ошуковати другого и не бути нѣкому тягаръмъ. Ще разъ кличу до васъ хлопцѣ, котрѝ тамъ марнѣете найкраснѣйшими цвѣтами вашого житя и запрацюваный грошь такъ легко пущате, приходѣть тутъ, сли не хочете на старôсть повторити тѝ повнѝ роспуки слова руского спѣвака:

Лишь я нещастный безъ кута, безъ хаты,
Где голову склоню, не знати, не знати..

Памятайте, що разъ змарнѣла молодôсть, нѣколи не верне! Може спытаете, якъ можна тутъ приходити безъ грошей, то скажу коротенько, що тымъ жаденъ самотный хлопець не повиненъ журити ся. Молодый хлопець, котрый розумѣе трохи по анґлійски, може тутъ всюда межи заможнѣйшими

фармерами достиги досыть добру службу. Сего року такимъ хлопцямъ, що примѣромъ въ Пенсилвенiи не могъ бы инше робити хиба шлейтъ пікувати, платять тутъ коло насъ по 18—20 дол. на мѣсяць, розумѣе ся, и кость. Одже и служить собѣ два або три роки, може по тому смѣло зачати собѣ свое власне господарство. Хот й ще и по тому прійде выйти на заробокъ, то нѣчо: чоловѣкъ тѣшить ся, що не е вже бездомнымъ бурлакомъ, то-жь и на заробку часъ плыне солодко.

Марко Голубъ.

СПРАВЫ „Р. Н. СОЮЗА.“

Хотячі приступити до „Союза“ най посылають вступне и мѣсячне до касіера:

Alex Shlanta,
Postmaster.
MAYFIELD, PA., Lack. Co.

И увѣдомлять секретара подъ адресою:
D. D. Pyrcz,
P.O. Box 355,
OLYPHANT, PA., Lack. Co.

Хто бы бувъ покривдженый водъ котрого зъ урядниковъ »Союза«, нехай пише до предсѣдателя:
REV. A. BONCHEVSKY, 10 May str.
Ansonia, Conn.

Въ мѣсяцю Юнію б. року приступили до „Р. Н. Союза“ слѣдуючі нові члены:

	Число въ гол.книзѣ:
Mt. Carmel, Pa.	
Хомякъ Тихонъ	9
Charleroi, Pa.	
Трембачь Павло	9
Вархоликъ Иванъ	12
Мадзѣй Андрѣй	13
Сивуличь Андрѣй	13
Чомко Мих.	19
Дутко Василь	20
Березна Анна	21
Гладикъ Викторъ	24
Петро Фецько	25
Northampton, Pa.	
Лесный Микола	1911
Мизякъ Михаилъ	1910

(Дальше буде).

Конвенція урядниковъ „Руско-Народного Союза“.

(Дальше.)

»Р. Н. Союзъ« складаесь нынѣ зъ 47 братствъ зъ 3711 членами. (Въ минувшомъ числѣ »Свободы« опущено черезъ помылку одно братство зъ стейту Коннектикутъ, бр. св. Петра и Павла въ Ансоніи).

Въ минувшомъ роцѣ »Союзъ« числивъ 3100 членовъ. Сего року приступило 892, отже разомъ мало бы бутя 3998 членовъ, але водтягнувши водъ того суму 287, котра припадае на членовъ выступившихъ, помершихъ и вычеркненыхъ, то »Союзъ« числить нынѣ 3711 членовъ. Се досыть поважна сума и показуе ся, що нашъ »Союзъ« зъ рока на рокъ побольшае ся. Правда, коли минувшого року на конвенціи въ Питсбурґу подвысшено мѣсячне зъ 50 на 70 цнт., то денекотрі члены зачали »кікувати« и выступовати зъ »Союза«. Но, але опосля переконались, що »Союзъ« таки найлѣпша и найтунша орґанізація, а до того ще правдива наша руска, то знову назадъ приступили. Хиба той не приступивъ, що не хоче зватись правдивымъ Русиномъ и не дбае про свою будучность.

Станъ касы »Союза« водъ 31. мая 1900 до 31. мая 1901.

	Доходы:	Розходы:
Юній	$1273.16	$5019.16
Юлій	1403.48	1070 32
Авг.	1487.06	741.68
Септ.	1777.99	985.00
Окт.	1056.02	1166.52
Нов.	1363.93	3006.93
Дец.	2119.11	245.51
Ян.	1517.44	1087.70
Февр.	1509.49	988.30
Мар.	2039.48	748.09
Апр.	1714.70	880.63
Май	1802.96	1013.50
Разомъ:	$19064.82	$16953.34

Чистый доходъ въ р. 1900—1	$2111.48
Переносъ зъ р. 1899—0	10184.40
Готовка въ касѣ зъ днемъ 31. мая 1901 р.:	$12295.88

Доходъ за р. 1900—1 ($19064.82) повставъ: зъ вступного, мѣсячного, за водзнаки и грамоты.

Розходъ бувъ: за посмертне, запомоги, »Свободу«, конвенцію, водзнаки, чартеры, друки, платню секретарови, выдатки канцелярійні секретара и касіера, оплату бонду за касіера, що разомъ всьо выносить $16953.34.

Самого посмертного вразъ зъ запомогами за р. 1900—1 выплачено **$13574.50**.

Посмертне до 31. мая 1901 выплачено всѣмъ до одного, хиба тымъ не выплачено, котрымъ, посля статутовъ »Союза«, не належало ся.

По питсбурской конвенціи вороги наші горлали и трубѣли на весь свѣтъ, що »Союзъ« посмертне не выплачуе и що вже банкротуе, а оно неправда, бо »Союзъ« не то, що не збанкротувавъ, але росте и побольшае ся, и мае днесь **$12295.88** гроша въ касѣ.

По укончено секретарского и касіерского справоздання поручено контрольной комісіи провѣрити рахунки и касу, и знайдено всьо въ якъ найлѣпшомъ порядку.

(Конець буде.)

Справоздане касове „Р. Н. Союза“ за мѣсяць Май 1901 року.

Ansonia, Conn. Братство св. Петра и Павла	$34.00
Auburn, N. Y. Бр. св. О. Николая	9.35
Belle Vernon, Pa Бр. Пр. Богородицѣ	33.12
Buffalo, N. Y. Бр. св. Іоана Хрестителя	11.07
Breslau, Pa. Бр. св. Андрея	——
Charleroi, Pa. Бр. Сошест. св. Духа	29.11
Carbondale, Pa. Бр. св. Василія	27.03
Edwardsdale, Pa. Члены	6.30
Eleonora, Pa. Бр. св. Арх. Михаила	24.90
Glen Lyon, Pa. Бр. св. Петра и Павла	——
Homestead, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	——
Irwin, Pa. Бр. св. Мих. Арх.	12.48
Jessup, Pa. Бр. св. Петра и Павла	24.95
Jersey City, N. J. Бр. св. Петра и Павла (апрѣль)	101.14
Lansford, Pa. Бр. Пр. Богородицѣ	129.26
McAdoo, Pa. Бр. Покр. Пр. Богородицѣ	69.55
Mayfied, Pa. Бр. св. Кирила и Методія	45.40
„ „ Бр. св. Іоана Хр.	48.56
„ „ М. Р. Н. С.	21.53
Mahanoy Plane, Pa. Члены	8.32
Mt. Carmel, Pa. Бр. св. Димитрія	37.05
„ „ Бр. св. Петра и Павла	42.31
Northampton, Pa. Бр. Пр. Богородицѣ (апр.)	81.33
Old Forge, Pa. Бр. св. О. Николая	6.54
Olyphant, Pa. Бр. св. Іоана Хр.	120.51
Pittsburg, Pa. Бр. св. О. Николая	254.50
„ Бр. дѣвоче	3.15
„ недобр. бр. св. О. Ник.	9.50
Priceburg, Pa. Бр. св. Василія Вел.	43.39
Rhone, Pa. Бр. св. Спаса	12.15
Sayre, Pa. Бр. Благовѣщеня Пр. Бог.	9.26
Scottdale, Pa. Бр. св. Іоана Хр.	10.50
Shamokin, Pa. Бр. св. Йосифа	14.85
„ Бр. св. Кир. и Мет.	110.20
Shenandoah, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	49.63
St. Clair, Pa. Бр. Пр. Богор.	31.45
St. Louis, Mo. Бр. св. Арх. Мих.	41.10
Syracuse, N. Y. Бр. св. АА. Петра и Павла	26.44
Soldier, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	18.80
Scranton, Pa. Бр. св. Илiи Прор.	17.13
Trauger, Pa. Бр. св. Петра и Павла	36.75
„ Бр. св. Іоана Хрестителя	27.65
Troy, N. Y. Бр. св. О. Николая	13.85
Waterbury Conn. М. Р. Н. С.	—
Whitney, Pa. Бр. Трехъ Святителей	16.44
Yonkers, N. Y. М. Р. Н. С.	45.25
Passaic, N. J. Бр. св. О. Николая	18.71
Elmira, N. Y. (Тарбай)	23.14
„ (Мороховичъ)	14.70
„ Д. Намѣснякъ	2.80
Brooklyn, N. Y. А. Мацура	5.00
New York, N. Y. Иванъ Яхвякъ	3.00
Trenton, N. J. Гелена Бейдашъ	1.50
М. Куриловъ (Chicago, Ill.)	2.10
Pottstown, N. J. Ткачъ Анд.	4.00
West Pawlet, Vt. Бр. Покр. Пр. Бог.	18.71
Разомъ:	$1705.70

Было въ касѣ	$11508.06
Доходъ въ Маю	1802.96
Всего доходу въ Маю	$13311 02
Розходъ въ Маю	1013.50
Остае въ касѣ	$12295.88
Зъ того депозитовъ	$2863.54
Фондъ желѣзный за Апрѣль	7824.88
„ „ за Май	300.00
Фондъ розпорядимый за Май	$1309.10

Д. Пирчь,
секретарь

зъ »Соединенія« чимскорше надослати рочнѣ вкладки и не зволѣкати довше, а дасть Богъ, що незадовго зможемо больше отерти слѣзъ нашихъ бѣдныхъ емигрантамъ. Просимо особливо прочихъ нашихъ священниковъ, щобы зволили народъ захотити до вступленя въ члены нашого товариства.

Комітетъ.

Похвалилась...



КУМА ВАСИЛИХА:
Такъ, такъ кумко; мене се лишь
Гризе и клопоче,
Що най сто разъ хлѣбъ рощиню —
Вкиснути не хоче!
Й даю дрожджа, кладу въ теплѣ,
Теплымъ рощиною,
Такъ все дарма; нѣ разъ хлѣба
Доброго не маю.

КУМА ГРИЦИХА:
(хотячи похвалитись при той натоді).
Справдѣ кумко, що весь горе
Не маленько тисне,
Але въ мене, слава Богу,
Все у рукахъ кисне...

Чалый.

На продажъ

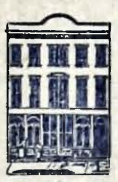
Бучерня и Гросерня въ добромъ мѣсци въ Питсбургу затаня гроше! Можна заробити $30.00 на тыждень. Властитель хоче ѣхати до старого краю. Голоситься до редакція »Свободы«.

На продажъ.

Дмитро Лусѣкъ, зъ Hastings, N. Y. продае добре заряджечу ґросерню и бучерню. Хто-бъ хотѣвъ его пітоеръ набути, най голосить ся на адресу: 3-4

Mr. D. LUSIK,
Maple Ave., Hastings, N. Y.

НОВИНКИ.



— **Памятайте на „Руско-Народный Домъ Еміграційный въ Америцѣ“ и высылайте жертвы до касіера подъ адресою: MR. LAZOR SYROTIAK, 42 Washington st., YONKERS, N. Y., а заразомъ увѣдомѣтъ о томъ секретаря подъ адресою: MR. K. KIRCZOV, 140 Essex Str., JERSEY CITY, N. J.**

Дальше справоздане зъ жертвъ зложеныхъ на Р. Н. Д. Е. въ Америцѣ.

Братство Покров. Пресв. Богородицѣ въ Травґеръ, Па. (ч. въ »Соединенію« 21), зложило и надослало за 1901 рокъ . . . $43.50

Братство св. Петра и Павла (зъ »Союза) въ Травґеръ, Па. зложило и надослало за 1901 р. 16.00

Разомъ	$59.50
Зъ перенесеня	$611.21
Станъ касы	$670.71

Лазоръ Сиротякъ
касіеръ.

Щиросердечну подяку складаемо братству Покр. Пр. Бор., въ котромъ Ив. Гардый есть предсѣдателемъ, а Ив. Фаринякъ секретаремъ, а такъ само и братству св. Петра и Павла, въ котромъ предсѣдателемъ есть Ив. Червѣнка, а секретаремъ Ив. Гардый, що такъ ревно трудять ся и на дальше для розвою нашого товариства. (Звѣстно, що тамтого року ор. Покр. Пр. Богор. було надослало $35.00, а бр. св. Петра и Павла $10.50). А еще больщу подяку складаемо вамъ Всч. о. Балогъ, що водъ самого початку основаня нашого товариства, такъ ревно дбаете и працюете въ вашой на цѣлу Америку звѣстной, патріотичной руской громадѣ, бо и третє ваше братство Трехъ Святителей въ Whitney Pa. (пред. Ив. Сопчишакъ, а секр. П. Завада) еще въ марцю 1901 р. было надослало $9.00. Четверте ваше братство св. І. Хрестителя (пред. Ив. Фариняк, а секр. Т. Ґривна), тамтого року, якъ звѣстно, було надослало $17.50, длятого маемо повну надѣю, що и за сей рокъ зволить незадовго надослати свои рочні вкладки. — Просимо и прочі наші братства и членовъ, такъ зъ »Союза«, якъ и

Про двохъ братовъ-козаковъ.

(КАЗКА.)

(Дальше).

И такъ вонъ заѣхавъ до одного мѣста (велике мѣсто королѣвска столиця). Ѣде тымъ мѣстомъ, и якъ то въ мѣстѣ, ходить множество людей товпами и поединковъ, чуе вонъ що двохъ межи собою говорять, що хто бы королеву дочку въ карты переогравъ, то бы еѣ давъ за жену. Каже оденъ. А я чувъ, що король вже и до ґазетъ писавъ, чи бы такій не найшовсь, тай нема, каже другій. Ажь ту подъ вечеръ впросивсь козакъ до одного на ночь. Переночувъ, вставши рано, подякувавъ за ночлѣгъ и снѣдане, зобравсь и выѣхавъ на мѣсто, и пытае о дворъ короля. Й каже людямъ, що я переграю королеву панну въ карты. И заразъ поліція дала знати до короля, що ѣде до тебе царю такій, яко рыцаръ, буде грати въ карты зъ твоею дочкою. Король заразъ пославъ противъ него 2 посланцѣвъ, абы ему его представили, и посланцѣ такъ зробили по приказу короля. Коня взяли слуги до стайнѣ, а король ему каже: зъ моею дочкою богато грали и нѣхто переграти не могъ, ще ты козаче такій найшовсь, що зъ нею хочешь забавитись въ карты? Но, одже теперь кажу тобѣ такъ: якъ ты ей перегоаешь, то позволяю тобѣ брати еѣ собѣ за жену и здамъ на тебе всьо свое королѣвство, будешь на мѣсце мене королемъ; а що она тобѣ прикаже, то такъ абысь робивъ, щобысь самъ нѣчимъ не рядивъ; а якъ не переграешь, то тобѣ водъ неѣ мае бути голова стята. По розказѣ короля въ 9 год. розпочалась вечера, а по вечерѣ они обое грали въ карты до 12 год. Дальше вже нѣ, бо она все свое програла, що мала, навѣть всьо королѣвство свого вотця програла, лишь те що на нѣй лишилось, сама себе програла. А козакъ, або вже яко рыцаръ, ще бы дальше гравъ, коли жь нема зъ кимъ, а мае зъ чимъ, бо столъ всыпавъ грошми, що имъ рахунку нема, и не знати зводки вонъ ихъ бере и бере, и ще имъ конця нема. Теперь вонъ вже мае зъ нею женитись. Почалось весѣле и взяли шлюбъ, и здавъ на него всьо королѣвство его жѣнки отець, але жѣнка у всѣмъ рядить, вонъ нѣдочого не торкаесь. Она зъ сусѣднымъ королемъ закохалась, може 5 мѣсяцѣвъ минае, а той король листъ присылае и каже въ листѣ до ней: страть свого чоловѣка, а я зъ тобою тогды подружитись можу, (бо еѣ тато не позволявъ ему йти за жѣнку, хоть вонъ колись ще борше до ней заручувавъ ся). Якъ она водъ него той листъ прочитала, и уже свого чоловѣка гадала позбутись. Одного разу, потомъ може въ рокъ або ще й дальше, каже до чоловѣка: ходѣмъ въ нашь огородъ, въ ставъ до купальнѣ, скупаемъ ся, та здоровше намъ буде, (она хотѣла, абы втопивъ ся). Вонъ каже: пойдемъ. И поважнымъ ходомъ пойшли купатись. Идуть они обое и дещо мѣжь собою говорять. Она ему каже: отъ тутъ въ сѣмъ городѣ е якась бѣда, що хто бы зайшовъ въ него въ ночи, то мусить цѣлу ночь блудити, а до дому вже не верне, бо зайде на таке мѣсце, що зостане нѣ цѣлый, нѣ живый. Е що, каже вонъ, я и сеи ночи можу пойти, тай жадного блуду и бѣды не боюсь. Скупались обое и вернули домовъ. Вже прійшовъ вечеръ, а вонъ збираесь ѣхати и спрахтикувати той огородъ, чи справдѣ е то, що ему жена казала. Повечерявши, и якъ загадавъ, такъ зробивъ. Сѣвъ на коня и бере свого пса зъ собою тай ѣде въ той огородъ. А були въ томъ городѣ горы й долины, и рожного рода дерева, а вонъ мавъ вернутись назадъ за 2 год. въ домъ. И не вернувъ ся, бо зъ подъ великого горба показалась ему якась баба, стало ему лячно и зостраховсь еѣ, що ажь задумавсь о ней, що то е она таке якесь чудаве диво. И скоро она коло него стала, каже ему: о! пане королю, ты ще тутъ? та ты давно мавъ бути въ своимъ дворѣ. Тота година вже минула, що ты зъ сего города мавъ вступитись, теперь такъ буде, якъ я тя тутъ зобачила, то вже дома не будешь, але мусишь тутъ лягати и вже тутъ тобѣ дома, и то таки на сѣмъ мѣсци, де зъ тобою говорю, тутъ будешь лягати спати, то вже не лишь ты тутъ будешь. але я вже богато на отсимъ мѣсци положила на вѣки. Казала заразъ зъ коня ему злѣзти, якъ лишь ему такъ сказала, и въ той хвили выймила водъ него шаблю и стяла ему голову его шаблею. а сама пойшла водъ него. Лишивъ ся конь и песъ коло неживого, тужать и сумують за своимъ паномъ.

Братъ его якъ вернувъ въ ту дорогу, зъ котрои оба розойшли ся, и повернувъ подъ хрестъ за годинникомъ, подививсь до свого — йде добре, поглядѣвъ за годин. брата — вже не иде, не бе годины. Отъ и вже довѣдавсь, що брата на свѣтѣ вже нема, певно десьумеръ. Взявъ оба годинники зъ собою и поѣхавъ въ ту дорогу, що колись братъ его ѣхавъ. Ѣде тою дорогою, и пытае де кого видить въ поли, на дорозѣ, або въ селѣ, каже такъ: чи ѣхавъ сею дорогою такій якъ я, може хто о нѣмъ памятае, та може бы хто менѣ за него пригадавъ? Бо вже давно, якъ вонъ сюда ѣхавъ. А все дальше а дальше ѣде и пытае. Приѣхавъ до одного великого мѣста (королѣвска столиця брата его), ставъ въ мѣстѣ и пытаесь свого коня, що мы, коню, теперь будемъ робити, чи дальше подемъ, чи вернемъ ся? А конь ему водповѣвъ: въ сѣмъ мѣстѣ переночуемъ, а завтра будемо ся видѣти зъ своими братами. Але иде жовнѣръ, а слѣдитель свого брата (козакъ) пытае его, де бы ту можна стати на ночь. А жовнѣръ: онъ тамъ, паничу, заведѣть коня до тои стайнѣ, а самі идѣть до нашои касарнѣ. Якъ то жовнѣръ сказавъ, такъ заразъ пойшовъ въ свою дорогу. Приѣхавъ козакъ коло стайнѣ, злѣзъ зъ коня, другі водъ него водобрали коня и пустили въ середину стайнѣ, а самъ пойшовъ та не до касарнѣ (зблудивъ), але до самого дому короля палаты. Ввойшовши, привитавсь, заразъ ему казали сѣсти и подали вечерю. Вся родина королѣвска гадае, що то ихъ зять, а короля дочки чоловѣкъ повернувъ зъ огорода (оба однаки, ихъ не можь якъ одного такъ и другого познати) задумались на тымъ, що хоть десь пойшовъ въ огородъ, чи де, бо хто зна де, то може се вонъ. Повечерявши, лягъ бы десь спати, але яковось ему такъ пытати, лишь очѣкуе, може де скажуть йти спати, та не довго ждавъ, бо вже выстелюе ложко слуга для него и дочки короля, (подъ обое одно ложко), вже иде спати молода королева тай каже: иди мой коханый, давно вже мы обое видѣлись и спали въ сесѣй нашой комнатѣ. А вонъ еѣ на то каже: длячого вы паненко такъ менѣ кажете коханый? Бо ты е мой мужь. О нѣ! то не я, може мой братъ. Ей що ты такъ кажешь, ще й не даешь менѣ себе познати? Но то такъ теперь буде, якъ я е твой мужь, то узнаешь черезъ шаблю, що я кладу коло себе. Лягли въ одномъ ложку обое, а шабля ихъ граничить. Якъ лишь руку протягнешь до мене, то шабля руку тобѣ втне. Вже втихомирились зъ сномъ, а жѣнка брата его хтѣла го доторкнутись, а шабля надтяла еѣ въ руцѣ крайный палець. Заразъ вона той палець стиснула и такъ обсохъ кровю. Рано пробудились, повставали, позбирались й вже по снѣданю, а нѣхто не видить и не знае що ей палець надтятый. Поснѣдавши, братъ небощика пойшовъ до коня въ стайни пытатись, що нынѣ будемъ робити. Каже конь: заразъ збираймось и идѣмъ въ королѣвскій городець, тамъ е наші братя. На розказъ коня такъ зробивъ. Якъ лишь ввойшли въ той огородъ, то песъ побѣгъ на передъ, заразъ найшовъ, вернувсь, и вже веде свого пана на знакъ, що вже. Прійшовъ на то мѣсце, дивить ся добре, его братъ, коли лежить неживый, а надъ нимъ стоить конь и песъ (таки его братъ). Сей братъ живый добре знавъ ту бабу и якій интересъ буде зъ нею, якъ зачекае ночи. Вже пополудню, трохи потерпѣвъ до ночи, доки до него баба прійшла (вже ночь), каже ему: то ты ту прійшовъ въ мой городъ и такъ позно? о, вже зъ водси не выйдешь, тутъ будешь вмирати. А вонъ еѣ на то ничь не казавъ (до ней не треба обзыватись), лишь то сказавъ конямъ, абы наразъ на ню скочили и забили, а псамъ, абы розорвали и зъѣли. Раптомъ конѣ на ню впали, по нѣй доптять а псы шарпають. За 2—3 минуты она водзываесь слабымъ голосомъ: ей козаче, застанови ихъ, щобъ стали тихо и ничь менѣ не казали, та чо собѣ будешь жадати водъ мене, то я тобѣ дамъ, о всѣмъ тебе пораджу, за все тобѣ скажу. Якъ такъ, то нехай перестануть, тихо конѣ и псы, але достань менѣ такои воды, що нею сцѣляесь и оживляесь, больше водъ тебе нѣчо не хочу. А достану, каже баба, и хоче йти за такою водою, а козакъ: о нѣ, нехай конь йде, бо ты якъ пойдешь, то не вернешь ся може, и не принесешь. Послала баба свого коня. За повъ або годину вертай назадъ зъ водою, каже коневи, а безъ воды не приходи. Отъ щось за повъ годины або ще дальше, прибѣгае конь и десь доставъ тои воды. Тодѣ вже давъ бабѣ спокой и пойшла своею дорогою. Той заразъ покропивъ брата цѣлющою водою и голова пристала до толова, а потомъ покропивъ по нѣмъ живущою водою и оживъ.

(Конець буде).

ВСЯЧИНА.

SALVATION ARMY.

Богато нашихъ чуло за такихъ людей, що ихъ звуть »салвейшами«, то-жь не вôдъ рѣчи буде дôзнати ся про нихъ де-що бôльше.

Salvation Army (салвейшеп армі) по руски: армія спасенія, есть то релігійна орґанізація, котра повстала въ Лондонѣ, въ Анґлии, року 1865. Засновавъ еи William Booth вразъ зъ своею жѣнкою на те, щобы навертати упавшихъ и занедбаныхъ людей до Христа. Зъ початку сеся орґанізація называла ся христіянскою місією та въ роцѣ 1878, коли коло Booth-а згромадило ся поважне число вѣрныхъ зъ усѣхъ клясъ суспôльности, переорґанізовано ту христіяньску місію на Salvation Army (армія спасенія). Назва тои орґанізаціи сама вказуе, що все тамъ уладжено по войсковому, а именно: Найстаршимъ тои орґанізаціи есть ґенералъ, опôсля йдуть майоры, капитаны, офіціры, пôдофіціры, а пôдъ ними суть вѣрні подѣлені на полки, компании и т. д. однымъ словомъ, все уладжено якъ въ войску, рôжница тôлько одна, що вояки носять оруже и вживають ихъ на те, щобы убивати своихъ ближныхъ, а цѣлею »салвейшôвъ«: спасати себе черезъ Христа. Та орґанізація звернула на себе загальну увагу и якъ кожда справа — мала своихъ приклонниковъ и противниковъ. Якъ знаемо, то салвейшѣ згромаджують ся по головныхъ улицяхъ, а тому була въ разу противна поліція и тому арештувала проводирôвъ и вязнила або карала грôшми, але невдовзѣ се устало. Салвейшѣ мають оригінальный способъ знаджуваня людей. Йдуть они походомъ по улицяхъ зъ фаною на передѣ, а коли станутъ на якомъ людномъ мѣсци, тогдѣ або бубнять, або бють въ решѣтце зъ дзвôнками, або спѣвають, а коли згромадить ся вокругъ богато людей, тогдѣ проповѣдникъ голосить боже слово. Бараки суть для нихъ мѣсцями зборôвъ и тѣ звычайно находять ся по передмѣстяхъ; мають они также бриґадира, що ѣздить по вôддаленыхъ мѣсцевостяхъ и скликуе людей.

Наука салвейшѣвъ полягае на чистомъ евангелію, котре кожде поединче и побожне серце потрафить поняти безъ жадныхъ пояснень ученыхъ. Правиломъ реліґіи есть: чисте житє, повне самопожертвоване. Тайнъ у нихъ нема, хочь не заказуе ся шукати ихъ въ церквахъ, але радше лагôдно вôдраджуе ся. Дѣтей посвячують публично Богу и арміи; супружества суть у нихъ публичными контрактами, котрі заключае ся присягою, що одно другому не буде перешкоджати въ роботѣ для арміи.

Хто хоче вступити до арміи спасеня (салвейшѣвъ) той мусить пôдписати такъ званї »военні артикулы«, котрі складають ся зъ приреченя любити Бога, вѣрити въ Христа, жити для Бога и арміи, и слухати всѣхъ правныхъ розпоряджень. Хто служить для тои реліґійнои орґанізаціи, не може сподѣвати ся якогось грошевого вынадгородженя, хиба, если посвячуе на те цѣлый свôй часъ, одержуе скромну пôдмогу.

Такъ мущины, якъ и женщины можуть проповѣдати, якъ и взагалѣ занимати всѣлякі уряды въ орґанізаціи, бо якъ кажуть, що такъ женщина якъ и мущина суть однакові во Христѣ Исусѣ. Кождый робить, якъ може найлучше для спасеня грѣшниковъ. У нихъ велику ролю вôдграе дѣло милосердія и помочи ближнымъ. Для успѣшнои працѣ въ ширеню науки спасенія подѣлили цѣлый свѣтъ на войскові юрісдикціи. Кождый край подѣленый на повѣты зъ офіціромъ на чолѣ, що звычайно звуть его майоромъ, а того пôдвластными суть капітаны и ляйтнанты надъ мѣстами и мѣсточками.

Послѣдне справоздане арміи спасенія выказуе, що мають опи въ цѣломъ свѣтѣ 4.345 корпусôвъ або братствъ, а надъ ними есть 12.050 самыхъ офіцирôвъ чи урядниковъ. Тому, що у тои орґанізаціи есть порядокъ, есть еднôсть по цѣломъ свѣтѣ и любовь до Христа, то-жь не диво, що зросли они въ таку силу.

С.

СВѢТЯЧЕ МОРЕ.

Въ горячомъ пôдсоню трафляеть ся неразъ въ спокôйну пôчь, що море свѣтить наче бы горѣло зеленкуватымъ огнемъ на просторѣ цѣлыхъ миль. Се свѣтло походить вôдъ дробоньких водныхъ животинокъ, котрі такъ малюсенькі, що можна ихъ добачити тôлько черезъ сильно побôльшаюче скло. Въ одной каплѣ воды плавають цѣлі тысячѣ тыхъ животинокъ. Коли дивити ся на таку каплю черезъ мікроскопъ, себто черезъ приладъ зъ побôльшаючимъ склομъ, то можна переконати ся, що всѣ животинки выглядають, наче малі мѣхурчики або кульочки зъ фостикомъ, чи зъ кôлькома волосками, та плавають скоро въ краплѣ воды, порушаючи фостикомъ або волосками. Подôбні животины, тôлько о много бôльші — примѣромъ такои величины, якъ макове зерно — замножують ся и въ такôй водѣ, що стоить въ бочцѣ або якій иншôй посудинѣ на сонци такъ довго, ажь стане чутка — и неразъ можна побачити ихъ голымъ окомъ. Всѣ такі животинки звуть ся по вченому »бактеріи«. Деякі морскі бактеріи зъ горячихъ сторôнъ свѣтять подôбнымъ свѣтломъ, якъ »святоиваньска мушка«, себто той маленькій хрущикъ, що лѣтае въ насъ гарными лѣтными вечерами у корчахъ та свѣтить зеленкуватымъ свѣтломъ. Можна змѣркувати, яке безмѣрне число тыхъ бактерій мусить знаходити ся въ морѣ, абы оно свѣтило на великихъ просторахъ.

МАЙНЫ ПÔДЪ МОРЕМЪ.

Въ многихъ моряхъ, особливо въ ирійскомъ пôдъ дномъ находять ся въ земли великі копальнѣ угля, а примѣромъ въ околици Уайтгівенсъ працюе по такихъ майнахъ богато майнерôвъ и то 1710 стôпъ глубоко пôдъ водою.

БРАТСТВО Св. АА. ПЕТРА и ПАВЛА ВЪ ANSONIA, CONN

А. Горбаль, предсѣд.; Ф. Студенъ, заступникъ предсѣдателя; Г. Горбаль, секретарь, Box 320, Derby, Conn.; А. Пôдбережнякъ, касіеръ, К. Горбаль заст. кас., Д. Шкуратъ капитанъ, Т. Цѣркотъ оп. хорыхъ въ Ansonia, Яцко Качмаръ оп. хорыхъ въ Derby, Д. Сидорякъ дверникъ.

УРЯДЪ БРАТСТВА Св. ПРОРОКА ИЛИИ въ SCRANTON, PA.

Домко Лешко предсѣдатель, М. М. Югасъ записникъ, Стеф. Масляръ касіеръ, Семанъ Чинакъ контрольоръ, Андр. Вилацкій секретаръ. Листы адресовати до секретара А. Вилацкого, Warren Str. No 8

Братство св. Петра и Павла въ Trauger, Pa.

Иванъ Червѣнка, председатель; Мацей Ендрекъ, мѣсто-предс.; Иванъ Гардый, секретарь, Box 7, Trauger, Pa.; Аладаръ Кужденій, записникъ; Петро Еленьовскій касіеръ.

Бр. св. О. Николая въ Troy, N. Y.

Председатель Пав. Рончковскій, заступ. пред. Анд. Ксеничъ; секретаръ М. Бискупъ, касіеръ Петро Рончковскій, заст. кас. Пет. Бабякъ, контрольоры Фил. Гира, Ст. Рончковскій, Ив. Слишъ. Секретарь „Союза“ Петро Рончковскій.

УРЯДНИКИ БРАТСТВА Св. ІОАНА ХРЕСТИТЕЛЯ ВЪ TRAUGER, PA.

Ив. Фаринякъ, председатель; Ал. Семаницкій, местопред.; Т. Ґривна, секретарь; М. Берецкій, касіеръ; контрольоры Д. Грицко и М. Ющакъ; дверникъ Пор. Подолякъ. Мітинги вôдбувають ся кожду другу недѣлю по першôмъ въ гали церковнôй.

Урядъ братства св. Арх. Михаила въ Yonkers, N. Y. на рôкъ 1901:

О Вариха председатель, И. Щелецкій заступникъ, Варт. Дурнякъ секретарь, Титъ Дубецъ заступникъ, Анд. Драганъ касіеръ, А. Телегъ заступникъ, С. Радко контрольоръ; опекуны хорыхъ: Афт. Дубинскій, Иванъ Спякъ, И. Павелчакъ, А. Сивякъ, С. Скирпанъ дверникъ, Д. Фешъ заступникъ, Г. Микулякъ капитанъ.

Урядъ братства Трехъ Святителѣвъ въ Whitney, Pa.

Ив. Сопчишакъ предсѣдатель, Ив. Вознякъ заступникъ, Спир. Горощакъ касіеръ, П. Завада секретарь, Анд. Шпрохъ писаръ, Ос. Дзюричко опекунъ хорыхъ, Вас. Кретъ дверникъ. Мітинги вôдбувають ся кождои першои недѣлѣ по 15-ôмъ. Заложене 21-го февруара 1900.